

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei – impozit pe profit;
- Z lei – majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Z, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- arată că în perioada04 –09.2010 a acordat diurnă externă unui număr de Z angajați dintr-un total de Z pe care îi are angajați cu contracte de muncă, cu mențiunea că veniturile din activitatea de bază

sunt obținute din activitatea de selectare, sortare pe tip de material și tăiere a hainelor vechi importate din B, care ulterior sunt fie vândute prin magazinul societății, fie tăiate și revândute în Uniunea Europeană ca material pentru producția de covorașe, etc;

- precizează că a negociat la cumpărare un preț de Z euro/ kg pentru marfa pe care furnizorul o pune la dispoziție la locația sa din Z, suportând cheltuielile de transport și manipulare în România, scop în care a considerat că este oportun ca Z angajați ai firmei sale să presorteze marfa la sediul furnizorului pentru a evita transportul inutil al unor mărfuri nevalorificabile, costuri inutile de achiziție, transport, manipulare, depozitare, sortare în România, etc;

- consideră că decizia sa de a detașa un număr de Z angajați la sediul furnizorului este una economică, de minimizare a costurilor, drept conferit de Legea nr. 53/ 2003 privind Codul Muncii potrivit căreia în timpul în care salariatul este delegat sau detașat are dreptul la indemnizație de deplasare conform legislației în vigoare;

- susține că art. 47 alin. 2 din Codul Muncii specifică faptul că angajatul poate beneficia de drepturile cele mai favorabile atât de la angajatorul la care este detașat cât și de la angajatorul care a dispus detașarea, mai mult la alin. 4 al aceluiași articol fiind precizat clar faptul că angajatorul care a dispus detașarea este obligat să suporte toate costurile cu detașarea salariaților în cazul în care societatea la care sunt detașați nu își asumă și îndeplinește aceste obligații.

În consecință, consideră contestația formulată drept admisibilă și solicită revocarea Deciziei de impunere nr. Z, a Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Dispoziției de măsuri nr. Z ca fiind eronate, neîntemeiate și nelegale.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, comunicate societății la data de Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z au constatat următoarele:

Începând cu luna mai 2010 SC "X" SRL din Z a înregistrat în evidența contabilă și a dedus la calculul profitului impozabil cheltuieli cu diurna potrivit unor deconturi întocmite lunar, pentru un număr de 8 angajați detașați în B la societatea IB, inițial pentru o perioadă de 6 luni, perioadă care apoi a fost prelungită, fiind încheiate acte adiționale la contractele lor de muncă.

Astfel, în perioada 01.05 –2010 societatea a considerat în mod eronat ca deductibile cheltuielile în sumă de Z lei cu diurna personalului detașat în străinătate, însă pe deconturile în baza cărora au fost înregistrate sumele în evidența contabilă nu există semnăturile

titularilor de avans, adică a persoanelor detașate și nu a fost prezentat niciun alt document care să dovedească plata efectivă a acestor diurne către titulari.

De asemenea, în perioada – 31.12.2010 SC "X" SRL a înregistrat în mod eronat ca și cheltuială deductibilă diurna personalului detașat în străinătate în sumă de Z lei pentru aceleași Z persoane, în baza unor deconturi lunare, organele de inspecție fiscală considerând că actele adiționale în baza cărora s-a făcut detașarea și prelungirea perioadei de detașare specifică faptul că începând cu2010 și cu2010 se suspendă contractele de muncă pentru cei Z salariați, prin urmare orice cheltuieli cu personalul erau în sarcina societății belgiene, cu mențiunea că SC "X" SRL nu are puncte de lucru sau alte sedii secundare în B.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că prin deducerea integrală a cheltuielilor cu diurna a fost diminuat impozitul pe profit datorat, calculând în sarcina SC "X" SRL o diferență de impozit pe profit în sumă de Z lei, precum și majorări de întârziere aferente în sumă de Z lei pe perioada2010 –2011.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în loc. Z nr. Z, Halele Z, com. Z, jud. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală Z, având adresa de corespondență aleasă în Z, str. Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL datorează bugetului de stat obligațiile fiscale în sumă de Z lei reprezentând impozit pe profit și majorări de întârziere aferente, ca urmare a neadmiterii de către organele de inspecție fiscală ca deductibile fiscal a cheltuielilor în sumă de Z lei privind diurna pentru angajații detașați la o firmă parteneră din Z și pentru care societatea nu a făcut dovada cu documente a plății efective a acestor sume către titulari.

Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală din Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z reiese că în perioada mai – decembrie 2010, SC "X" SRL din Z a înregistrat în evidența contabilă ca și cheltuială deductibilă suma totală de Z lei reprezentând diurna aferentă personalului detașat în străinătate (Z persoane) potrivit actelor adiționale la contractele de muncă ale acestor angajați și pentru care societatea nu a putut prezenta documente justificative din care să rezulte că aceste sume au fost efectiv plătite titularilor.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 47 alin.(1), (2) și (3) din Legea nr. 53/ 2003 privind Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

”Art. 47. – (1) Drepturile convenite salariatului detașat se acordă de angajatorul la care s-a dispus detașarea.

(2) Pe durata detașării salariatul beneficiază de drepturile care îi sunt mai favorabile, fie de drepturile de la angajatorul care a dispus detașarea, fie de drepturile de la angajatorul la care este detașat.

(3) Angajatorul care detașează are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru ca angajatorul la care s-a dispus detașarea să își îndeplinească integral și la timp toate obligațiile față de salariatul detașat.”,

coroborate cu cele ale art. 19 alin.(1) și art. 21 alin.(1) și (4) lit. I) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se arată că:

”Art. 19. – (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...]

Art. 21. – (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

l) alte cheltuieli salariale și/ sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la angajat, cu excepția prevederilor titlului III.”

și completate cu dispozițiile pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, unde se menționează:

”12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/ 1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, pentru salariații detașați în străinătate, începând cu luna mai 2010 de la care s-a dispus detașarea,

drepturile salariale convenite trebuiau acordate de către angajatorul la care s-a dispus detașarea, respectiv de către societatea Znă IB, iar SC "X" SRL avea obligația de a lua toate măsurile pentru ca firma parteneră Znă să-și îndeplinească obligațiile față de salariații detașați.

De altfel, organele de inspecție fiscală au constatat că pe deconturile în baza cărora s-a înregistrat în evidența societății diurna, nu există semnăturile titularilor de avans, adică a persoanelor detașate, mai mult societatea nu a prezentat nici un alt document care să dovedească plata efectivă a acestor sume către titulari.

Prin urmare, întrucât cheltuielile cu diurna nu au fost justificate cu documente legale, rezultă că SC "X" SRL în mod eronat a procedat la deducerea cheltuielilor cu diurna personalului detașat în străinătate în perioada mai – decembrie 2010 având ca efect diminuarea profitului impozabil și a impozitului pe profit de plată, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil prin neadmiterea ca deductibile a cheltuielilor cu diurna în sumă totală de Z lei și a celorlalte sume constatate (cheltuieli nedeductibile cu carburanți, protocol peste limita legală, sume în favoarea asociațiilor, etc.), necontestate de societate.

De precizat este faptul că, nici în timpul inspecției fiscale și nici până la soluționarea contestației, societatea nu prezintă niciun fel de documente în măsură să contrazică constatările organelor de inspecție fiscală, nici în ceea ce privește modul în care s-a acordat diurna angajaților detașați, de către contestatoarele și nu de către firma Znă IB, dar nici în ceea ce privește plata efectivă a diurnei.

Pe cale de consecință, se mențin constatările organelor de control din raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere, privind obligația SC "X" SRL din Z de a plăti impozitul pe profit în sumă de Z lei, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la **majorările de întârziere în sumă de Z lei** aferente impozitului pe profit, precizăm că acestea sunt datorate potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale" – secundarul urmează principalul, fiind calculate ca măsură accesorie în raport cu debitul de bază, în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 și Ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 39 și 88/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, care arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

În legătură cu **contestația formulată împotriva Dispoziției nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală**, precizăm că în calitate de organ emitent, Activitatea de Inspecție Fiscală Z a răspuns prin Decizia nr. Z, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

